

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

६३०

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. ११२४३० विषय वेदांग

नाव वेदांगतत्त्व

लेखक/लिपीकार श्री ६२

पृष्ठ ३२ काळ पूर्ण/अपूर्ण

M-2430

वेदोतसारपुस्तकारंभषत्रमिदम्।श्रीशिवोजयति

१

॥ श्री गणपतये नमः ॥ श्री गुरु चरणसरोजेभ्यो नमः ॥ अखंडं सच्चिदानंदमवाप्नोत
 सगे चरन्। आत्मानमखिलं गन्धार्माश्रयेन। षड्विंशये। १। अर्थतोषद्वयानंदानतीतैकतमानतः।
 गुरुनाराधये वेदांतसारं वक्ष्ये यथा मतिः। २। वेदांतो नामोपनिषत्प्रमाणं। तदुपकारीणि शरीरकस्तत्रा
 दीनि च। अस्य वेदांतप्रकरणत्वात्तदीयेरेवानुबंधैस्तद्वत्ता सिद्धेर्न ते पृथगा लोचनीयाः। तत्रानुबं
 धानामधिकारि विषयसंबंधप्रयोजनानि। अधिकारी तु विधिबद्धीतवेदवेदांगत्वेनापाततो वि
 दितारिखले वेदाथेऽस्मिन् जन्मनि जन्मान्तरे वा काम्यनिषिद्धवर्जनपुरःसरं नित्येनैमित्तिकप्रायश्चित्ता
 पासनानुष्ठानेन निर्गतनिखिलकल्मषतया नितांतनिर्मलस्यांतःसाधनचतुष्टयसंपन्नः प्रमा
 ता। काम्यानि स्वर्गादीष्टसाधनानि ज्योतिष्मादीनि। निषिद्धानि नरकाद्यनिष्टसाधनानि हिंसा
 दीनि। नित्यान्यकरणप्रत्यवायसाधनानि संध्यावंदनादीनि। नैमित्तिकानि पुत्रजन्माद्यनुबंधीनि।

१

जाते स्यादीनि। प्रायश्चित्तानि पापक्षयसाधनानि चांद्रायणादीनि। उपासनानि सगुणब्रह्मविषयमान
 सव्यापाररूपाणि श्रुतं उल्लेखविद्यादीनि। एतेषां नित्यनैमित्तिकादीनां बुद्धिभुक्तिः प्रयोजनं। उपासनानां तु त
 देकाग्र्यं। विविदिषंति यज्ञेन दानेनेत्यादि श्रुतेः। तपसा कल्मषं हंतीत्यादि स्मृतेः। नित्यनैमित्तिकेया
 रूपासनानां चावांतरफलं पितृलोकसत्यलोकावाप्तिः। कर्मणा पितृलोको विद्यया स्वलोक इत्यादि श्रुतेः।
 साधनानि नित्या नित्यवस्तुविवेकः। इहामुत्र फलभोगविरागः। शमदमादिसंपत्। मुमुक्षा च। नित्या नित
 त्यवस्तुविवेकस्तावद्वलैव नित्यं वस्तुततो न्यदखिलमनित्यमिति विवेचनं। ऐहिकानां स्रक्चंदनवि
 षयभोगानां कर्मजन्यतयाऽनित्यत्ववदामुष्मिकाणामप्यमृतारि विषयभोगानामनित्यतया तेभ्यो
 नितरां विरतिरिहामुत्र फलभोगविरागः। शमादयः शमोदम उपरतिस्ति ति क्षा समाधानं श्रद्धा।
 शमस्तावद्वलैव नित्यं वस्तुततो न्यदखिलमनित्यमिति विवेचनं। ऐहिकानां स्रक्चंदनवि
 षयभोगानां कर्मजन्यतयाऽनित्यत्ववदामुष्मिकाणामप्यमृतारि विषयभोगानामनित्यतया तेभ्यो
 नितरां विरतिरिहामुत्र फलभोगविरागः। शमादयः शमोदम उपरतिस्ति ति क्षा समाधानं श्रद्धा।
 शमस्तावद्वलैव नित्यं वस्तुततो न्यदखिलमनित्यमिति विवेचनं। ऐहिकानां स्रक्चंदनवि
 षयभोगानां कर्मजन्यतयाऽनित्यत्ववदामुष्मिकाणामप्यमृतारि विषयभोगानामनित्यतया तेभ्यो
 नितरां विरतिरिहामुत्र फलभोगविरागः। शमादयः शमोदम उपरतिस्ति ति क्षा समाधानं श्रद्धा।

विधिनापरित्यागः। तितिक्षाशीतोष्णदिहंघसहिष्णुता। निगृहीतस्यमनसः श्रवणादौ तदनुगुणविषयेन
 समाधिः समाधानं। गुरुवेदांतवाक्येषु विश्वासः श्रद्धा। मुमुक्षोमोक्षेच्छा। एवंभूतः प्रमाताधिकारी। शांति
 दांतस्ति तितिक्षुस्परतः श्रद्धा नितोभूत्वा सन्येवास्मानंपश्येदिति श्रुतेः। उक्तंच। प्रशांतचित्तायजितेन्द्रिया
 यप्रहीणदोषाययथोक्तकारिणे। गुणान्वितायानुगताय सर्वदा प्रदेयमेतत्सततं मुमुक्षुभिर्निति। विषयो
 जीवब्रह्मैक्यं। शुद्धचैतन्यं प्रमेयं। तत्रैव वेदानां तात्पर्यं। सर्वबंधस्तु तैरेक्यप्रमेयस्य तत्त्वतिपादकोपनिष
 त्प्रमाणस्य च बोध्यबोधकभावलक्षणः। प्रयोजनंतु तैरेक्यप्रमेयगताज्ञाननिवृत्तिः। स्वरूपानंदो वाप्ति
 श्च। तदतिशोकमात्मवित्। ब्रह्मवेदब्रह्मैक्यवतीत्यादिश्रुतेः। अयमधिकारी जननमरणसंसारान
 ँ संतप्तो घृष्टो पृषदाक्षिराजलराशिनिबोपहारपाणिः। श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठं गुरुमुपसृत्य तमनुसर
 ति। समित्पाणिः श्रोत्रियमित्यादिश्रुतेः। स्वपरमव्याख्याध्यारोपवादन्यायेनैव नमुपदिशति। तस्मै सविष्ठा

असर्पभूतेरज्जौसर्परोपस्तद्वस्तु द्वेन्यवस्तारोपो ध्यारोपः। वस्तुसञ्चिदानंदाद्वयंक्रमः। अस्तानंतुसदसस्या
 मनिर्वचनीयं त्रिगुणात्मकं ज्ञानविरोधिभावस्त्वं यत्किंचिदितिवदंति। अहमस्तइत्यनुभवादेव। देवात्मश
 क्तिंस्त्वगुणैर्निर्गुणमित्यादि श्रुतेः। इदमज्ञानं यद्विषमसमस्य मिप्रायेणैकमेकमिति व्यववहियते। त
 थाहि। यथा वृक्षाणां समस्य मिप्रायेण वनमित्येकत्वं व्यपदेशः। यथा वा जलानां समस्य मिप्रायेण जला
 शय इति। तथानानात्वेन प्रतिभासमानजीवगताज्ञानानां समस्य मिप्रायेण तदेकत्वं व्यपदेशः। अजा
 मेकमित्यादि श्रुतेः। इयं समष्टिरुल्लेखपाधिपातया विभुः सत्त्वप्रधाना। एतदुपहितं चैतन्यं सर्वसत्त्वं
 सर्वेश्वरत्वं सर्वनियंतृत्वाद्विगुणकमव्यक्तमंतर्यामिजगत्कारणमीश्वर इति व्यपदिश्यते। सकलाज्ञा
 नावभासकत्वात्। यः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादि श्रुतेः। अस्येयं समष्टिरखिलकारणत्वात्कारणशरी
 रं। आनंदप्रचुरत्वात्कोशवदाऽगदकत्वाच्चानंदमयः कोशः। सर्वोपरमत्वात्सुषुप्तिः। अतएव स्फूर्त्तसंभ

प्रपंचलयस्थानमिति चोच्यते। यथावनस्पत्यस्य भिप्रायेण दृष्टा इत्यनेन कल्पव्यपदेशः। यथाजला
 शयस्य च हि भिप्रायेण जलानीति। तथाज्ञानस्य च व्युत्पत्तिप्रायेण तनेन कल्पव्यपदेशः। इन्द्रोमा
 याभिः पुरुरूप ईति श्रुतेः। अत्र व्यस्तसमस्तसमस्तव्यापित्वेन व्यष्टिसमष्टितान्यपदेशः। इयं व्य
 ष्टिर्निर्दोषाधितयामलिनसत्प्रधाना। एतदुपहितं चैतन्यमल्पज्ञत्वनिश्चयत्वादिगुणकंप्राप्त
 लुच्यते। एकाज्ञानावभासकत्वादस्य प्राप्तत्वं। अस्पष्टोपाधितया नतिप्रकाशकत्वादस्मापीयमहं
 कारादि कारणत्वाकारणशरीरमित्युच्यते। आनंदप्रचुरत्वादेवानंदमयः कोशः। सुषुप्तिरप्यत एव
 स्थूलसूक्ष्मशरीरलक्ष्यस्थानमिति चोच्यते। तदानीमेतावीश्वरप्राप्तौ चैतन्यदीप्ताभिरतिस्फुटमाभिर
 ज्ञानवृत्तिभिरानंदमनुभवतः। आनंदमय आनंदभाक्चेतोमुखः प्राप्त इत्यादि श्रुतेः। सुखमहम
 स्वाप्सं न किंचिदेव दिषमिमुधितस्य परामशोपिलब्धेश्च। अनयोर्व्यष्टिसमष्ट्यार्वनवक्ष्यो दिवज

आशयजलयेयोरिवामेदः। एतदुपहितयोरपि ईश्वरप्राप्तेयोर्विनरक्षाकाशयो रिवजलाशयगतप्रतिबिंबा
 काशयो रिवामेदः। एष सर्वेश्वर इत्यादि श्रुतेः। वनरक्षतदवधिनाकाशयोज्ज्वलाशयतद्गतप्रतिबिंबाकाश
 योर्वा आधारानुपहिताकाशवदनयोरज्ञानतदुपहितचैतन्ययोराधारभूतं यदनुपहितं चैतन्यं तत्तुरीयमि
 त्युच्यते। शिवं शांतं मेदं चतुर्थं मन्यंते इत्यादि श्रुतेः। इदमेव मुदं चैतन्यं तुरीयमज्ञानादितदुपहितचैतन्या
 भ्यां तस्मात् पिंडवदविविक्तं सन्महावाक्यस्य वाच्यं। विविक्तं सल्लक्ष्यमिति बोध्यते। अस्याज्ञानस्यावरण
 विशेषनामकमस्ति शक्तिद्वयं आवरणशक्तिस्तावद्यथाऽन्योपि मेघोऽनेकयोजनभायतममदित्यमंडलम
 वलोकयितुर्नयनपथं पिधायकतयाऽऽदयतीवतथाऽज्ञानं परिच्छिन्नमपि आत्मानमपरिच्छिन्नमसं
 सारिणमवलोकयितुर्बुद्धिपिधायकतयाऽऽदयतीवतादृशं सामर्थ्यं। तदुक्तं। घनं च नदृष्टिर्घनं च न
 मर्कं यथामन्यते निःप्रभं चातिमूढः। तथा बद्धवद्वातियो मूढदृष्टः सन्नित्योपलब्धिस्वरूपो हमात्मैत्य
 नयोपमया। एमनःकर्तृत्वमोक्तृत्वसुखित्वदुःखित्वदि संसारभावनापि संभवति। यथा स्वाज्ञानेनावृ

४

तायां रज्जौ सर्पत्वसंभावना विक्षेपशक्तिस्तु यथारज्ज्वज्ञानं स्वावृत्तरज्जौ स्वशक्त्या सर्पादिकमुद्भावय
 तिएवमज्ञानमपि स्वावृत्तात्मनियथा विक्षेपशक्त्या काशादिप्रपञ्चमुद्भावयति तादृशं सामर्थ्यं तदुक्तं।
 विक्षेपशक्तिर्लिंगादिब्रह्मांशान्तं जगत्सृजेदिति। शक्तिरूपब्रह्मज्ञानोपहितं चैतन्यं स्वप्रधानतया निमि
 त्तं। स्वोपाधिप्रधानतयोपादानं च भवति। यथा लूता तंतु कायं प्रति स्वप्रधानतया निमित्तं। स्वशरीर
 प्रधानतयोपादानं च भवति। तमः प्रधानविक्षेपशक्तिमद्ज्ञानोपहितं चैतन्यादाकाशमाकाशाद्वायुर्वा
 योरारण्ये रज्जौ रजोपाऽऽद्यः पृथिवी चोत्पद्यते। एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्यादि श्रुतेः। तेषु जा
 द्याधिक्यदर्शनात् तमः प्रधानत्वं तत्कारणस्य। तदानीं सत्त्वसंजस्तमांसिकारणगुणप्रक्रमेण तेषां
 काशादिषु प्रद्यंते। एतान्येव सूक्ष्मभूतानि तन्मात्राणि अपञ्चीकृतान्युच्यंते। एतेभ्यः सूक्ष्मशरी
 राणि स्थूलभूतानि चोत्पद्यंते। सूक्ष्मशरीराणि सप्तदशावयवानि लिङ्गशरीराणि। अवयवास्तु। ४

शानेन्द्रियपंचकं बुद्धिमनसी कर्मेन्द्रियपंचकं वायुपंचकं चेति । शानेन्द्रियाणि । श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वा प्राणानि ।
 एतानि पुनराकाशादीनां सात्त्विकांशेभ्यो व्यस्तेभ्यः पृथक् पृथक् क्रमेणोत्पद्यन्ते । बुद्धिर्नाम निश्चयात्मिका
 तः करणवृत्तिः । मनो नाम संकल्पविकल्पात्मिका तः करणवृत्तिः । अनयोरेव चित्ताहंकारयो रंत भविः ।
 एते पुनराकाशादिगतसात्त्विकांशेभ्यो मिलितेभ्यो उत्पद्यन्ते । एतेषां प्रकाशात्मकत्वात्सात्त्विकांशकार्य-
 त्वं । इयं बुद्धिर्शानेन्द्रियैः सती विज्ञानमयः कोशो भवति । अयं कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यभिमानत्वेनैव रहले-
 कपरलोकगामी व्यवहारिको जीव इत्युच्यते । मनस्तु कर्मेन्द्रियैः सहितं सत् मनो मयः कोशो भवति ॥
 कर्मेन्द्रियाणि वाक्पाणिपादपायूपस्थारव्यानि । एतानि पुनराकाशादीनां राजसांशेभ्यो व्यस्तेभ्यो मि-
 लितेभ्यः पृथक् पृथक् क्रमेणोत्पद्यन्ते । वायवः प्राणापानव्यानोदानस्यमानाः । प्राणो नाम प्राग्गमना-
 नासाग्रवर्त्तिः । अपानो नामाधोगमनवा न्याख्यादिस्थानवर्त्ती । व्यानो नाम वि-

५

पादौ २

वाचौ ५

अगमनवानखिलशरीरवर्ती। उदानः कंठस्थानीयतुर्ध्वगमनवानुक्रमणवान्वायुः। समानः शरीरमध्यस्थोऽशितपीतादिन्नो समीकरणकरः। केचित्तु नागकूर्मकलदेवदत्तधनंजयारव्याः पंचान्ये वायवः संतीतिवदंति। नागउद्गिरणकरः। कूर्मउन्मीलनकरः। कलः शुद्धाकरः। देवदत्तोऽभरणकरः। धनंजयः पोषणकरः। एतेषां प्राणादिष्वंतर्भावात्प्राणादयः पंचैवेति केचित्। एवं प्राणादिपंचकमाकाशादिगत रजोशोभ्यो मिलितेभ्य उद्गद्येत। तत्राप्ययं क्रमः। आकाशाख्योऽत्र पादौ। वायो वाचौ। स्त्वकूपाणी। तेजसश्चक्षुर्वीर्गिन्द्रिये। अस्थोजिह्वापस्ते। पृथिव्या घ्राणपाण्डुर्येन्द्रिये। इदं प्राणादिपंचकं कर्मेन्द्रियैः सहितं सत्प्राणमयः कोशो भवति। तस्य क्रियात्मकत्वेन रजोशकार्यत्वं। एतेषु कोशेषु मध्ये विज्ञानमयो ज्ञानशक्तिमान् कर्तृरूपः। मनोमयः इच्छाशक्तिमान् करणरूपः। प्राणमयः क्रियाशक्तिमान् कार्यरूपः। योग्यत्वादेवमेतेषां विभाग इति वर्णयंति। एतत्कोशत्रयं मिलितं

सत्सूक्ष्मशरीरमित्युच्यते। अत्रापि खिलसूक्ष्मशरीरमेकबुद्धिविषयतया वनवज्जललाशयदासम
ष्टिः। अनेकबुद्धिविषयतया वृक्षवज्जलदाव्यष्टिरितिसंभवति। एतत्समष्ट्युपहितं चैतन्यं सूत्रात्मा
हिरण्यगर्भः प्राण इति चोच्यते। सर्वत्रानुस्यूतत्वात्तानत्रियाशक्तिमदपंचीकृतपंचमहाभूताभिमा
नित्वाच्चेति। विज्ञानमयादिकोशत्रयं जाग्रद्व्यसनामयत्वात्स्वप्नः। अतएव सूक्ष्मशरीरं लक्ष्यं
नमिति चोच्यते। एतद्व्यष्ट्युपहितं चैतन्यं तेजो भवति। तेजो मयांतःकरणे उपहितत्वात्। अस्या
पीयं व्यष्टिः सूक्ष्मशरीरापेक्षया सूक्ष्मत्वादेव हेतोः सूक्ष्मशरीरं। एतौ सूत्रात्मा तेजसा विदानी
मनोवृत्तिभिः सूक्ष्मविषयानन्वनुभवतः। प्रविविक्तभुक्तेजस इत्यादि श्रुतेः। अत्रापि व्यष्टि
समष्ट्योस्तदुपहितं सूत्रात्मा तेजसयोश्च वनवृक्षवत्तद्व्यष्टिर्भाकाशवज्जललाशयजलव
त्तद्वत्प्रतिविंबाकाशवदभेदः। एवं सूक्ष्मशरीरोत्पत्तिः। सूक्ष्मभूतानि तु पंचीकृतानि। पंची
करणं त्वाकाशादिषु पंचसु एकैकं द्विधा समं विभज्यतेषु दशसु भागेषु प्राथमिकान्यंच भागा

६

न्प्रत्येकं चतुर्दशमं विभज्यते षोडशं चतुर्णी भागानां स्वस्वद्वितीयभागपरित्योगे तन्भागान्तेरेषु संयोजना।
 तदुक्तं। देधाविधायात्रैकैकं चतुर्दशमं नः। स्वस्वेतरद्वितीयांशे ये जिनास्तं च पंचतेति। अस्याप्रा-
 माण्यं नाशंकनीयं। त्रिवृत्करणमिति श्रुतेः पंचीकरणस्याप्युपलक्षणात् पंचानां पंचात्मकत्वेन
 मानेपि वैशिष्ट्यात्तु तद्वादस्तद्वाद इति न्यायेनाकाशादिव्यपदेशः संभवति। तदानीमाकाशेशब्दो
 भिव्यज्यते। वायोशब्दस्पर्शः। अग्नौशब्दस्पर्शरूपाणि। अप्सुशब्दस्पर्शरूपरसाः। पृथिव्यां
 शब्दस्पर्शरूपरसगंधाश्च। एतेभ्यः पंचीकृतेभ्यो भूभुवः स्वर्गमहर्जनस्तपः सत्यमेतन्नामकानामु-
 पर्युपरिविद्यमानानामतलवितलसुतलरसातलतलातलपातालमहातलनामकानामधोऽधो
 विद्यमानानां लोकानां तदंतर्गतानां चतुर्विधसूक्ष्मशरीराणामन्नपानादीनां चोपनिर्भवति। शरी-
 राणि जरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जाख्यानि। जरायुजानि जरायुभ्यो जातानि मनुष्यपश्यादीनि।

६

अं उ जानि अं उ भ्यो जातानि पक्षिपन्नगारीनि। स्वेद जानि स्वेदाज्जातानि यूकामशकादीनि ॥
 उद्भिज्जातानि भूमिमुद्भिद्यजातानि कक्षदक्षादीनि। अत्रापि चतुर्विधं सूक्ष्मशरीरमेकानेकबुद्धिवि
 षयतया वनवज्जलाशयदासमहिः रक्षवज्जलबद्धा व्यहिरपि संभवति। एतत्समष्ट्युपहितं चै
 तन्यं वैश्वानरो विराडिति चोच्यते। सर्वनराभिमानित्वाद्द्विविधराजमानत्वाच्च। अस्यैषा समहिः सू
 लशरीरमन्नविकारत्वाद् नमयः कोशः सूक्ष्मभोगायतनत्वाज्जाग्रच्चैति व्यवदिश्यते। एतद्यष्ट्युप
 हितं चैतन्यं विश्वइत्युच्यते। सूक्ष्मशरीराभिमानमपरित्यज्य सूक्ष्मशरीरादिप्रवेष्टत्वात्। अ
 दिति चोच्यते। तदानीमैतौ विश्ववैश्वानरो दिग्वाता किंवरुणाभिभिः क्रमान्नि यंत्रितेन भ्रात्रादीदृश्यं
 च केन क्रमाच्छब्दस्पर्शरूपरसगंधानन्वनुभवतः। अग्नीद्रोपेन्द्रयमप्रजापतिभिः क्रमान्नि यंत्रि

तेन वागादीन्द्रियपंचकेन क्रमाद् च नादानगमनविसर्गनंदांश्चानुभवतः। चंडचतुर्मुखशंकराच्युतैः
 क्रमान्नियंत्रितेन मनोबुध्यहंकारचित्ताख्येनांतरिंद्रियचतुष्टयेण क्रमात्संकल्पनिश्चयाहंकार्यचे-
 त्यौघसर्वीनेतान्स्थूलविषयाननुभवतः। जागरितस्थानो बहिः प्रज्ञा इत्यादि श्रुतैः। अत्राप्य-
 नेयोः स्थूलव्यष्टिस्तु दुपहितयोर्विश्ववैश्वानरयोश्च वनरक्षन्तद्वच्छिन्नाकाशवच्च-
 जलाशयजलवत्तद्गतप्रतिबिंबाकाशवच्च पूर्ववद्भेदः। एवं पंचीकृतं भूतेभ्यः स्थूलप्रपंचोऽ-
 स्ति। एतेषां स्थूलसूक्ष्मकारणप्रपंचानामपि समष्टिरेको महान् प्रपंचो भवति। यथा वांतरवनानां
 समष्टिरेकं महद्वनं। यथा वांतरजलाशयानां समष्टिरेको महान् जलाशयः। एवमेतदुपहितविश्व-
 वैश्वानरादीश्वरपर्यंतं चैतन्यमप्यवांतरवनावच्छिन्नाकाशवद्वांतरजलाशयतद्गतप्रतिबिंबा-
 काशवच्चैवमेव। आभ्यां महत्प्रपंचतदुपहितचैतन्याभ्यां तस्मात्पिंडवद्विविक्तं सदुपहितं चैतन्यं

सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेति महावाक्यस्य वाच्यं। विविक्तं स ह्युद्भूय मपि भवति। एवं वस्तुन्य वस्तु आरोपो ध्यारो
पः सामान्येन प्रदर्शितः। इदानीं प्रत्यगात्मनीदमिदमयमयमारोपयतीति विशेष उच्यते। अति प्रा
कृतं स्वात्मा वे पुत्र इत्यादि श्रुतेः स्वस्मिन्निवस्व पुत्रे प्रेम दर्शनात् पुत्रे नष्टे पुष्टे चाहमेव नष्टः पुष्टश्च
त्यनुभवाच्च पुत्र आत्मेति वदति। चार्वाकास्तु स वा एष पुरुषो न्नरसमय इत्यादि श्रुतेः प्रदीप्तगृहा
स्वपुत्रं परित्यज्यापि स्वस्य निर्गमन दर्शनात् स्थूलो हं बृहो हं मि साद्यनुभवाच्च स्थूल शरीरमात्मेति
वदति। अपरश्चार्वाकस्तु तेह प्राणाः प्रजापतिं मे मेत्य ब्रूयुरित्यादि श्रुतेः इन्द्रियाणामभावे शरीरं चल
नाद्यभावात्काणो हं बधिरो हं मि साद्यनुभवोच्चन्द्रियाण्यात्मेति वदति। अपरश्चार्वाको न्योतर आ
त्मा प्राणमय इत्यादि श्रुतेः प्राणाभावे इन्द्रियादि चलनाभावाद्दहमशनायावानहं पिपासावानित्या
द्यनुभवाच्च प्राण आत्मेति वदति। अन्यस्तु चार्वाको न्योतर आत्मा मनोमय इत्यादि श्रुतेर्मनसि

सुप्ते प्राणादेरनुसंधानाभावादहं संकल्पवानहं विकल्पवानित्याद्यनुभवाच्च मन आत्मेति वदति। बौद्धस्तु
 अन्योत्तर आत्मा विज्ञानमय इत्यादि श्रुतेर्बुध्यभावे करणस्य शक्त्यभावादहं कर्ताहं भोक्तेत्याद्यनुभवाच्च
 बुद्धिरात्मेति वदति। प्राभाकरतार्किकाव न्यांतर आत्माऽऽनंदमय इति श्रुतेर्बुध्यादीनामज्ञाने लय
 दर्शनादहमसौहं स्तानीत्याद्यनुभवाच्चाज्ञानमात्मेति वदतः। भट्टास्तु प्रज्ञानघन एवानंदमय इत्या
 दि श्रुतेः सुषुप्तौ प्रकाशाप्रकाशसद्भावाभ्यामहं न जानामीत्यनुभवाच्चाज्ञानोपहितं चैतन्यमात्मेति
 वदति। अपरो बौद्धोऽसदेव सौम्येदमग्र आसीदित्यादि श्रुतेः सुषुप्तौ सर्वाभावादहं सुषुप्तो नासमित्यु
 धितस्य स्वाभावपरामर्शाद्विषयाननुभवाच्च भूतन्यमात्मेति वदति। एतेषां पुत्रादीनां भूतन्यपर्यंतानां
 मनात्मत्वमुच्यते। एतेरति प्राकृतादिवादिभिरुक्तेषु श्रुतियुक्त्यनुभवाभासेषु पूर्वपूर्वोक्तश्रुतियु
 क्त्यनुभवाभासांतराणामुत्तरोत्तरोक्तश्रुतियुक्त्यनुभवाभासेर्बाधदर्शनात् पुत्रादीनामनात्मत्वस्य

किंच प्रत्यगसूक्ष्मोऽवधुरप्राणोऽमना अकर्ता चैतन्यं चिन्मात्रं सदित्यादिप्रबलश्रुतिविशेषादस्य पुत्रादि
 शून्यपर्यंतस्य जडस्य चैतन्यभास्यत्वेन घटादिवदनात्मत्वादनात्मत्वादहंब्रह्मैतितिविद्वदनुभवप्राव
 ल्याच्च तत्तच्छ्रुतियुक्तयत्तु भवाभासानां बाधितत्वादिपि पुत्रादिशून्यपर्यंतमखिलमनात्मैव। अतस्तत्तद्भास
 कं नित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावं प्रत्यक्चेतन्यमेवात्मतत्त्वमिति वेदांतविद्वदनुभवः। एवमध्यारोपः।
 अपवादो नामरज्जुविवर्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रत्ववदवस्तुविवर्तस्यावस्तुनोऽज्ञानादेः प्रपञ्चस्य वस्तुमा
 त्रत्वं। तथा हि। एतद्भोगायतनं चतुर्विधं शरीरजातं भोग्यरूपमन्नादिकमेतदाश्रयभूतं भूरादिचतुर्दिशमु
 यनान्येतदाश्रयभूतं ब्रह्मांडं चैतत्सर्वमेतेषां कारणभूतं पञ्चीकृतभूतमात्रं भवति। एतानि शब्दादिविष
 यसहितानि पञ्चीकृतभूतजातानि सूक्ष्मशरीरजातं चैतत्सर्वमेतेषां कारणभूतपञ्चीकृतभूतमात्रं भव
 ति। एतानि सत्त्वादिगुणसहितानि अपञ्चीकृतान्युपनिव्युक्रमेणैव चैतत्कारणभूताज्ञानापहितचैतन्य
 मात्रं भवति। एतज्ज्ञानमज्ञानापहितचैतन्यं चैश्वरादिकमेतदाधारभूतानुपहितचैतन्यं तुरीयब्रह्ममात्रं

लु२ आभ्यामध्योरोपापवादाभ्यां तत्त्वं पदार्थशोधनमपि सिद्धं भवति। तथाहि। अज्ञानादि समष्टिरेतदुपहितं
 सर्वज्ञत्वादिविशिष्टं चैतन्यमेतदुपहितं चैतन्यमेतत्त्रयं तन्मायः पिंडवदेकत्वेनावभासमानं तत्पदवाच्या
 र्थः। एतदुपाध्युपहिताधारभूतानुपहितं चैतन्यं तुरीयं तत्पदस्य लक्ष्यार्थो भवति। अज्ञानादिव्यष्टिरे
 तदुपहितास्तत्त्वादिविशिष्टं चैतन्यमेतदुपहितं चैतन्यं चैतत्रयं तन्मायः पिंडवदेकत्वेनावभासमानं तत्त्वं
 पदवाच्यार्थो भवति। एतदुपहिताधारभूतमनुपहितप्रत्यगानंदं तुरीयं चैतन्यं तत्पदलक्ष्यार्थो भव
 ति। अथ महावाक्यार्थो विपर्ययते ॥ इदं तत्त्वमसि वाक्यं संबंधत्रयेणारवं उच्यते बोधकं भवति। संबंधत्रयं ना
 मपदयोः सामानाधिकरण्यं। पदार्थयोर्विशेषणविशेष्यभावः। प्रत्यगात्मपदार्थयोर्लक्ष्यलक्षणसंबंधः॥
 तदुक्तं। सामानाधिकरण्यं च विशेषणविशेष्यता। लक्ष्यलक्षणसंबंधः पदार्थप्रत्यगात्मनोरिति। सा
 मानाधिकरण्यसंबंधस्तत्वावत्। एविभक्त्यंतमेकार्थनिष्ठत्वं सामानाधिकरण्यं। यथा सोयं देवदत्त इ
 ति वाक्ये तत्कालविशिष्टदेवदत्तवाचकसशब्दस्यैतत्कालविशिष्टदेवदत्तवाचकायं शब्दस्यैकस्मिन्

पिजे तासंयसंबंधः। तथा तत्त्वमसि वाक्यपरोक्षत्वादिविशिष्टचेतन्यवान्वक्तृत्वादस्यापरोक्षत्वादिविशिष्टचे
 तन्यवान्वक्तृत्वं पदस्यैकस्मिन्नेतन्येतासंयसंबंधः। विशेषणविशेष्यभावस्तु यथा तत्रैव वाक्ये सशब्दार्थ
 तत्कालविशिष्टदेवदत्तस्यायं शब्दार्थतत्कालविशिष्टदेवदत्तस्य चान्योन्यभेदव्यावर्तकतया विशेषणवि
 शेष्यभावः। तथात्रापि वाक्ये तत्सदार्थपरोक्षत्वादिविशिष्टचेतन्यस्य त्वंपदार्थापरोक्षत्वादिविशिष्टचेत
 न्यस्य चान्योन्यभेदव्यावर्तकतया विशेषणविशेष्यभावः। लक्ष्यलक्षणसंबंधस्तु यथतत्रैव सशब्द
 यं शब्दयोस्तदर्थयोर्वा विरुद्धतत्कालविशिष्टत्वापरिसंयोगेनाविरुद्धदेवदत्तेन सह लक्ष्यलक्षणभा
 वः। तथात्रापि तत्त्वंपदयोस्तदर्थयोर्वा विरुद्धपरोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टत्वापरिसंयोगेनाविरुद्धचेत
 न्येन सह लक्ष्यलक्षणभावः। इयमेव भागत्यागलक्षणेत्युच्यते। अस्मिन् वाक्ये नीलमुपलमि
 ति वाक्यवद्वाक्यार्थेन संगच्छते। तत्र तु नीलपदार्थो नीलगुणस्योपलपदार्थो सलद्रूपस्य च शौक्य

षट्कारिभेदव्यावर्तकतयाऽन्योन्यविशेषणविशेष्यभावसंसर्गस्यान्यतरविशिष्टस्यान्यतरस्याभेद
 स्य वाक्यार्थत्वांगीकारेण प्रमाणांतरविरोधाभावाद्वाक्यार्थः संगच्छते। अत्र तु तदर्थपरोक्षत्वादि
 विशिष्टचैतन्यस्य त्वमर्थापरोक्षत्वादिविशिष्टचैतन्यस्य चान्योन्यभेदव्यावर्तकतया विशेषणवि
 शेष्यभावसंसर्गस्यान्यतरविशिष्टस्यान्यतरस्य वा तदेक्यस्य वाक्यार्थत्वांगीकारेण प्रत्यक्षादि
 प्रमाणविरोधाद्वाक्यार्थो न संगच्छते। अत्र तु गंगायां घोषो वसतीति वज्रहल्लक्षणा न संगच्छते। त
 त्र गंगा घोषयोराधाराजेयभावलक्षणस्य वाक्यार्थस्य शेषतो विरुद्धत्वाद्वाक्यार्थमशेषं परित्यज्य
 तत्संबन्धितीरे लक्षणाया युक्तत्वाज्जहल्लक्षणा संगच्छते। अत्र तु परोक्षापरोक्षचैतन्येकत्वलक्ष
 णस्य वाक्यार्थस्य भागमात्रे विरोधाद्वागांतरमपरित्यज्या न्यलक्षणाया युक्तत्वाज्जहल्लक्षणा
 न संगच्छते। न च गंगापदस्यार्थपरित्यागेन तारपदाद्यर्थे यथा लक्षयति तथा तत्पदस्यार्थ

परित्यागेन लंपदार्थं तस्यार्थं बालक्षयतु अतः कुतो जहल्लक्षणा न संगच्छते इति वाच्यं। तत्र तीरपदार्थो
अवरोधनतदर्थप्रतीतौ लक्षणाया तस्य तीत्येपक्षायामपितत्वं पदेयोः श्रूयमाणत्वेन तदर्थप्रतीतौ
लक्षणाया पुनरन्यपदेनान्यतरपदार्थप्रतीत्येपक्षाभावाच्च। अत्र शोणो धावतीति वदजहल्लक्षणा
पिन संभवति। तत्र शोणगुणगमनलक्षस्य वाक्यार्थस्य विरुद्धत्वात् तदपरित्यागेन तदाश्रयाच्चादि
लक्षणाया तद्विरोधपरिहारा संभवादजहल्लक्षणा संभवति। अत्र तु परोक्षत्वापरोक्षत्वविशिष्ट
चेतन्यै कलस्य वाक्यार्थस्य विरुद्धत्वात् तदपरित्यागेन तत्संबन्धि नो यस्य कस्यचिदर्थस्य लक्षितत्वे
पितद्विरोधपरिहारा संभवादजहल्लक्षणापिन संभवत्येव। न च त्वं पदं तत्पदं वा स्वार्थविरुद्धांश
परित्यागेनांशांतरसहितं तस्यार्थं लंपदार्थं बालक्षयत्वतः कथं प्रकारांतरेण भागलक्षणांगी
करणमिति वाच्यं। एकेन पदेन स्वाध्यायपदार्थान्तराभावाच्च लक्षणाया असंभवात्। पदांतरेण

तदर्थप्रतीतो लक्षणायाः पुनस्तत्प्रतीत्यपेक्षाभावाच्च। तस्माद्यथासौयं देवदत्त इत्यादिवाक्यंत
 र्थोवातकालैतका लविशिष्टदेवदत्तैक्यलक्षणास्य वाक्यार्थस्यांशो विरोधादिरुद्धतका
 लैतकालविशिष्टत्वांशं परित्यज्या विरुद्धे देवदत्तांशमात्रं यथा लक्षयति तथा तत्त्वमसि वा
 क्यं तदर्थोवापरोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचैतन्यैक्यलक्षणास्य वाक्यार्थस्यांशो विरोधादिरुद्ध
 मिति परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टत्वांशं परित्यज्या विरुद्धमखंडं चैतन्यमात्रं लक्षयति। अ
 थाधुना हं ब्रह्मास्मीत्यनुभववाक्यार्थो विपर्ययते। एवमाचार्येणाध्यारोपापवादप्रतिपूरः स
 रं तत्त्वं पदार्थोऽशोधयित्वा वाक्येनारखंडार्थेऽवबोधितेऽधिकारिणा। हं नित्यशुद्धबुद्धसत्य
 परमानंदानं ब्रह्म इत्यब्रह्मेवास्मीति अखंडाकाराकारितानि च वृत्तिरुद्धेति। सा तु चित्प्रतिबिंब

सहितासतीप्रत्यगभिन्नमज्ञातंपरब्रह्मविषयीकृत्यतद्गताज्ञानमेवबाधते। यथापटकारणतं
तुदाहेपटदाहवदखिलकार्यकारणेऽज्ञानेबाधितेसतितत्कार्यस्याखिलस्यबाधितत्वान्नदंभं
तारखंडकाराकारिताचित्तवृत्तिरपिबाधिताभवति। तत्रप्रतिबिंबितंचैतन्यमपियथादोषप्रभादित्यं
प्रभयाऽनवभासमानाऽसमर्थासतीतयाभेदेभेताभवति। तथास्वयंप्रकाशमानप्रत्यगभिन्न
परब्रह्मावभासनानर्हतयातेनाभिभूतंसत्त्वापाधिभूतारखंडवृत्तेर्बाधितत्वादूर्पणाभावेमु
खप्रतिबिंबस्यमुखमात्रत्वप्रत्यगभिन्नंपरब्रह्ममात्रंभवति। एवंसतिमनसैवातुद्रष्टव्यं।
यन्मनसानमतुतेइत्यनयोरविरोधः। वृत्तिव्याप्यत्वांगीकारेणफलव्याप्यत्वप्रतिषेधप्र
तिपादनात्। तदुक्तं। फलव्याप्यत्वमेवास्यशास्त्रकद्विनिवारितम्। ब्रह्मण्यज्ञाननाशाय

वेदांत

१२

६५ सर्वतः स संस आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इत्येते च सारः
प्रतिपादनम् ॥ ८

इति व्याप्तिरपेक्षितेति। स्वयंप्रकारमानत्वात् नाभास उपयुज्यते इति च। जडपदार्थाकारा
कारितचित्तवृत्तेर्विशेषोस्ति। तथाहि। अयं घट इति घटाकाराकारितचित्तवृत्तिरस्तातं घटं
विषयीकृत्य तद्भूताज्ञाननिरसनपुरःसरं स्वगतचिदाभासेन जडं घटमपि भासयति। यथा
दीपप्रभामंडलमंधकारगतं घटपटादिकं विषयीकृत्य तद्भूतांधकारनिरसनपुरःसरं स्वभयातद
पि भासतीत्येति। एवं भूतस्वस्वरूपवैतन्यसाक्षात्कारपर्यंतं श्रवणमनननिदिध्यासनसमाध्यनु
ष्ठानस्यापेक्षितत्वात्तेपि प्रदर्शयते। श्रवणं नाम षड्विधं लिङ्गैरशेषवेदांतानामद्वितीयवस्तुनिता
पर्यावधारणं। लिङ्गानि तु। उपक्रमोपसंहाराभ्यामापूर्वताफलार्थवादोपपत्त्यादिव्याप्तिः। प्रक
रणप्रतिपाद्यस्य तदाद्यंतयो रूपपादनमुपक्रमोपसंहारः। यथा छांदोग्येषु प्रपाठके प्रकरणप्र
तिपाद्यस्याद्वितीयवस्तुन एकमेवाद्वितीयमित्यादि। तदात्म्यमित्येते च प्रतिपादनम्। प्रकरण

१२॥

प्रतिपाद्यस्य तन्मध्येपौनःपुन्येन प्रतिपादनमभ्यासः। यथातत्रैवाद्द्वितीयवस्तुनामध्येतत्त्वमस्तीति
 नवकृत्यः प्रतिपादनं। प्रकरणप्रतिपाद्यस्य प्रमाणांतरेणाविषयीकरणमपूर्वत्वम्। यथातत्रैवा
 द्वितीयवस्तुनामानांतरेणाविषयीकरणमपूर्वत्वं। फलंतु प्रकरणप्रतिपाद्यात्मज्ञानस्य तदनुष्ठान
 स्यवातत्रतत्र श्रूयमाणं प्रयोजनं। यथातत्रैवाचार्यवान्बुद्धो वेदतस्य तावदेव चिरं यावन्न विमो
 क्ष्येर्थसंपादो इत्यद्वितीयवस्तुज्ञानस्य तत्प्राप्तिः प्रयोजनं श्रूयते। प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्रतत्र प्र
 शंसनमर्थवादः। यथातत्रैवातत्तमादेशमप्राक्षोयेनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमित्य
 द्वितीयवस्तुनः प्रशंसनं। प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्रतत्र श्रूयमाणायुक्तिरुपपत्तिः। यथातत्रैव
 यथासौम्येकेन मृत्पिंडेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्ति केत्येव सत्य
 मिस्यादावद्वितीयवस्तुधौसो न विकारस्य वाचारंभणमात्रत्वं युक्तिः श्रूयते। मननं तु। श्रुतस्या

१३

६३

द्वितीयवस्तु नो वेदां तानुगुणयुक्तिभिरनवरतमनुचिंतनं। विजातीयदेहप्रत्ययरहितादि
 तीयवस्तु सजातीयप्रत्ययप्रवाहो निर्दिष्टासनम्। समाधिर्द्विविधः। सविकल्पो निर्विकल्पश्च
 त्ति। तत्र सविकल्पो नाम ज्ञातृज्ञस्यादिविकल्पलयापेक्षया द्वितीयवस्तु नितदाकाराका
 रितायाश्चित्तवृत्तेरवस्थानं। तदा मन्मथगजादिभानेपि नृद्धानवद्वैतभानेप्यद्वैतवस्तुभा
 सते। तदुक्तं भामतीये। इति स्व रूपं गगनोपमं परं सद्युद्विभातं त्वजमेकमक्षरं। अलेपकं स
 र्वगतं यददृश्यं तदेव चाहं सततं विमुक्तः। शुद्धो ह मानंदमविक्रियात्मको न मे स्तिकश्चिदि
 षमस्वभावतः। पुरस्तिरश्चोर्ध्वमधश्च सर्वतः संपूर्णभ्रमात्त्वज आत्मनि स्थितः। निर्विकल्प
 कस्तु। ज्ञातृज्ञानादिलयापेक्षया द्वितीयवस्तु नितदाकाराकाराकारितायाश्चित्तवृत्तेर
 तितरामेकीभावेनावस्थानं। तदा जलाकाराकारितं लवणानवभासेन जलमात्रावभा

सर्वद्वितीयवस्तु काराकारितचित्तवृत्त्यनवभासेनाद्वितीयवस्तुमात्रमवभासते। ततश्चास्य
सुषुप्तेऽभावे दर्शकान्भवति। उभयत्र वृत्त्यभावे समानेऽपि तद्भावात्सद्भावमात्रेण तयोर्भेदोपप
त्तेः। अस्यांगानि। यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयः। तत्राहिंसा
सत्यास्तेयव्रतचर्यापरिग्रहायमाः। शौचसंतोषतपःस्वाध्यायेश्वरप्रणिधानानि नियमाः॥
करचरणदि संसृष्टानविशेषलक्षणानि पञ्चकस्वस्तिकादीन्यासनानि। रेचकपूरककुम्भक
लक्षणाः प्राणनिग्रहोपायाः प्राणायामाः। इन्द्रियाणां स्वस्वविषयेभ्यः प्रत्याहरणं प्रत्याहा
रः। अद्वितीयवस्तुन्यंतरिन्द्रियवृत्तिधारणं धारणा। तत्राद्वितीयवस्तुनि विच्छिद्यवि
च्छिद्यांतरिन्द्रियवृत्तिप्रवाहो ध्यानम्। समाधिस्तूक्तलक्षणः स विकल्प एव। अस्यांगिना

१४

निर्विकल्पस्य लयविक्षेपकषायरसास्वादलक्षणाभ्युत्थो विघ्नाः संभवन्ति । लयस्तावदखंडवस्त्यनवलं
 वनेनचित्तवृत्तेर्निद्रा । अखंडवस्त्यनवलं वनेनचित्तवृत्तेरन्यावलंबनं विक्षेपः । लयविक्षेपाभावेपिचित्त
 वृत्तेरागादिवासनयास्तब्धीभावादखंडवस्त्यनवलंबनं कषायः । अखंडवस्त्यनवलंबनेपिचित्तवृत्तेः सवि
 कल्पकानंदस्वादनं रसास्वादः । समाधारंभसमयेसविकल्पकानंदस्वादनं वा । अनेनविघ्नचतुष्टयेन
 विरहितंचित्तंनिर्वातस्छदीपवदचलंसदखंडचेतन्यमात्रंभवतियदातदानिर्विकल्पसमाधिरित्युच्यते ।
 तदुक्तं । लयेसंबोधयेच्चित्तंविहितंशमयेत्युक्तं । सकषायंविजानीयात्समप्राप्तंनचालयेत् । नास्वाद्ये
 इत्यंतत्रनिःसंगःप्रज्ञायाभवेदिति । यथादीपोनिर्वातस्छान्तेनंगतेसोपमास्मृतेतिच । अथजीवन्मुक्त
 लक्षणमुच्यते । जीवन्मुक्तोनामस्वस्वरूपाखंडब्रह्मज्ञानेनतदज्ञानबाधनद्वारास्वस्वरूपाखंडब्रह्म
 णिसाक्षात्कृतंज्ञानतत्कार्यसंचितकर्मसंशयविपर्ययादीनामपिबाधितत्वादर्खिलबंधरहितोब्रह्म
 निष्ठः । भिद्यतेहृदयग्रंथिच्छिद्यतेसर्वसंशयाः । क्षीयंतेचास्यकर्माणितस्मिन्दृष्टेपरावरेइत्यादिश्रुतः ।

अयं तु बुध्दानसमये मांसशोणितमूत्रपुरीषादिभाजनेन तस्मिन् शरीरेणाध्यमौघपंगुत्वादिभाजनेन नद्रियग्रामेणा
 शनायापिपासाशोकमोहादिभाजनेनांतःकरणेन च पूर्वपूर्ववासनयाक्रियमाणानिकर्माणि भुज्यमानानि ज्ञानावि
 रुद्धारब्धफलानि च पश्यन् नपि बाधितत्वात्परमार्थतो न पश्यति। यथा इन्द्रं भ्रमामिति ज्ञानवान् तदिन्द्रजालं पश्य
 नपि परमार्थमिदमिति न पश्यति। स च क्षुरचक्षुरिव सकर्णः कर्णे इत्यादि श्रुतः। उक्तं च। सुषुप्तवज्जाग्रति
 यो न पश्यति इयं तु पश्यन् नपि चादयत्वतः। तथा कुर्वन् नपि निष्क्रियश्च यः स आत्मविन्नान्य इतीह निश्चयः। अ
 स्य ज्ञानासूत्रं विद्यमानानामेवाहारादीनामनुवृत्तिवधुर्न वासनानामेवानुवृत्तिर्न कीति। शुभाशुभयोरो
 दासीन्यं वा। तदुक्तं। बुद्धौ ह्येतत्तत्त्वस्य यथेष्टाचरणं यदि। शुभां तत्त्वदृशां चैव को भेदोऽशुचिभक्षणे इति।
 ब्रह्मवित्तं तथा मुक्तास आत्मज्ञानचेतर इति। तदानीममानि त्वादीनि ज्ञानसाधनान्ये द्वेष्टत्वादयः समु
 णाश्चात्तंकारवदनुवर्तते। तदुक्तं। उप्तनात्मा बबोधस्य ह्येष्टत्वादयो गुणाः। अयं नेतो भवंत्यस्य न तु
 साधनरूपिण इति। किं बहुनायं देहयात्रार्थमिच्छा निष्ठा परेष्ठा प्रापिता नि सुखदुःखलक्षणा न्यारब्धफलान्य

जाल ३

वैभासिकसौत्रांतिकमाध्यमिकयोगाचार्यजैन-चार्वीकाएतेनास्तिकाः। आरंभवादः कणपक्षम
क्षः संघातवादस्तु षट्स्य पक्षः। सांख्यदिष्वप्युक्तः परिणामवादो वेदांतपक्षस्तु विवर्तवादः॥१२॥
न्यूनसत्ताकं तथाविधं कार्यं विवर्तः। यथारज्जौ मिथ्यात्वनं भुजंग इति विवर्तवादः॥ = ३॥
श्रीसांबसदाशिवोजयति॥ = ॥ शके १६८८ व्ययनामादे प्रौष्ठपदसितदशम्यां शनौ याम्ये यने
सिंहस्ते गुरौ उत्तराषाढर्क्षे सौम्ययोगे लिखितं वेदं गौतमगोत्रजजगन्नाथमहात्मजशंक
रेण वेदांतसारपुस्तकम् ॥ = ॥ ३॥

१६

वेदं तस्मात् पुस्तकावसानपत्रमिदं लेखम् श्रीहरोजयति

१६

[OrderDescription]
,CREATED=18.01.20 14:13
,TRANSFERRED=2020/01/18 at 14:17:24
,PAGES=33
,TYPE=STD
,NAME=S0002568
,Book Name=M-2430-VEDANTSAR
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF

FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF

FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF

